

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/332/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113209633
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113209633.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa : Mercedes-Benz Financial Services Slovakia, s.r.o., so sídlom Tuhovská 11, Bratislava, IČO: 35 728 116, právne zastúpený Mgr. Tomáš Čermák, advokát, so sídlom Y. L.. XA, J., proti odporcovi: I. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. XXX, štátny občan SR, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Milan Kmecík, nar. X.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, X., o neúčinnosť dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo dňa 19.2.2014 č.k. 17C/99/2013-83, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 18.06.2015 sp. zn. 8Cdo 357/2015 zrušil pôvodný rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 18.11.2014 sp. zn. 5 Co/357/2014, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu v Žiline zo dňa 19.02.2014 č.k. 17C 99/2013-83 a vec vrátil Najvyšší súd SR Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

Okresný súd v Žiline rozsudkom zamietol žalobný návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu, a to dohody o vyporiadaní BSM, ktorú uzavrel dlžník navrhovateľa s odporcom dňa 21.9.2010, na základe ktorej sa odporca stal výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. E. (pozemok KNC parc. č. 440/1 o výmere 179 m2 zastavané plochy a nádvoria, KNC parc. č. 453/1 o výmere 301 m2 zastavané plochy a nádvoria, KNC parc. č. 453/3 o výmere 280 m2 zastavané plochy a nádvoria, stavby so súp. č. XXX postavené na KNC parc. č. 453/1 rodinný dom). Svoj návrh skutkovo odôvodňoval tým, že navrhovateľ uzatvoril s dlžníkom manželom odporcu dňa 1.12.2008 zmluvu o finančnom lízingu č. 11266-L a na základe uzavretej zmluvy financoval dlžníkovi nákup nového úžitkového automobilu Mercedes - Benz SPRINTER a dlžník sa zaviazal platiť pravidelné mesačné lízingové splátky. Dlžník sa dostal do omeškania s platením splátok a navrhovateľ zmluvu vypovedal a došlo k vyporiadaniu finančného lízingu a pohľadávka v sume 13.959,96 eur s prísl. bola priznaná rozsudkom rozhodcovského súdu zo dňa 29.11.2012 č.k. Rsp V-33/2012. Uzatvorením dohody o vyporiadaní BSM dňa 21.9.2010 dlžník učinil právny úkon, ktorým previedol časť svojho majetku na odporcu ako manželku. Zmenšením svojho majetku spôsobil ukrátenie uspokojenie navrhovateľovej pohľadávky, pretože podľa informácií išlo o dlžníkov najhodnotnejší majetok, bez ktorého je uspokojenie pohľadávky navrhovateľa ohrozené. Keďže uvedená dohoda bola uzavretá 21.9.2010 a vklad bol povolený v r. 2010, ide o právny úkon, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch (§ 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka) a ktorý preto možno napadnúť odporovacou žalobou. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd okrem iného na

základe vykonaného dokazovania konštatoval, že je v konaní nesporné, že rozhodnutím č. k. 13C 71/2010-17 zo dňa 27.5.2010 (čl. 72) súd zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo manželov I. T. a I. T. počas trvania manželstva, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.6.2010. Po jeho zrušení manželia uzavreli dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov dňa 22.7.2010 spolu s dodatkom č. 1 zo dňa 20.9.2010 (čl.47,52) na základe ktorej z predmetu spoločného majetku manželov do výlučného vlastníctva manželky pripadli nehnuteľnosti zapísané v kat. úz. E. na LV č. XXXX a hnutelné veci - zariadenie rodinného domu a do výlučného vlastníctva manžela pripadli majetkové práva iné nemajetkové hodnoty (obchodný podiel v spoločnosti MEMSO s.r.o., firma s obchodným menom Juraj Kais). Rozhodnutím Správy katastra Žilina č. V 6742/10 zo dňa 21.9.2010 bol povolený vklad do katastra nehnuteľností na základe uzavretej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Pri právnom posúdení veci okresný súd vychádzal z ust. § 42a ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia v písomnom vyhotovení rozsudku odcitoval.

V záverečnej časti odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa učinil právny výklad citovaných ustanovení zákona, pričom ho aplikoval na konkrétny prípad a v spojitosti s tým vyhodnotil vykonané dôkazy podľa § 132 a nasl. O.s.p., pričom konštatoval, že predpokladmi úspešného odporovania právneho úkonu dlžníka, ktoré musí veriteľ preukázať, sú: vymáhateľnosť pohľadávky voči dlžníkovi, skutočnosť, že konkrétny právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa a preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, ak v druhej strane odporovateľného právneho úkonu musí byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy, teda že o ňom vedel alebo musel vedieť a v neposlednom rade skutočnosť, že právny úkon dlžník urobil v posledných troch rokoch, t.j.troch rokoch predchádzajúcich podaniu žaloby. Následne okresný súd odôvodňujúc rozsudok konštatoval, že v danom prípade, pre uplatnenie práva z odporovateľnosti bolo preto z tohto hľadiska významné to, že veriteľ má skutočne voči dlžníkovi pohľadávku, teda že je jeho veriteľom a nemusí ísť o vykonateľnú pohľadávku, pričom v tomto prípade pohľadávka bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím. Z hľadiska skutkového stavu bolo zistené, že vymáhateľná pohľadávka veriteľa za dlžné splátky vznikla pre neplatenie splátok za november, december 2010 a január a február 2011 a po vypovedaní zmluvy zo dňa 4.2.2011 v celkovej sume 13.959,96 eur priznaná vykonateľným rozhodnutím rozhodcovského súdu dňom 1.2.2013 a teda pohľadávka vznikla až po uzavretí predmetnej dohody o vyporiadaní zo dňa 22.7.2010 a jej dodatku dňa 20.9.2010. Ďalšou podmienkou je, že dlžníkovými právnymi úkonmi ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. Bremono tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkovými právnymi úkonmi ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky nesie veriteľ. Navrhovateľ zisťoval majetkové pomery dlžníka a nedospel k tomu, že by mal akýkoľvek iný exekvovateľný majetok a predložiť správu exekútora (čl. 1), z ktorej je nepochybné, že dlžník (povinný) má vedené účty v Slovenskej sporiteľni a Tatra banke, ktoré boli zablokované vydaním príkazov na začatie exekúcie a preverovaním vlastníctva hnutelných vecí a nehnuteľnosti bolo zistené, že nie je vlastníkom žiadnych vecí (hnuteľné a nehnuteľné). Súd má zato, že v danom prípade k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak vlastní na účte peniaze, z ktorých sa veriteľ môže uspokojiť. Skutočnosť, že navrhovateľ má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, ktorá je predmetom exekúcie, sama o sebe ešte nedokazuje úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa. Ďalšou podmienkou je existencia úmyslu dlžníka ako aj druhej strany, resp. vedomosť druhej strany o tomto úmysle, pričom preukázanie úmyslu dlžníka, že mienil ukrátiť právnym úkonom svojho veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú osoby blízke dlžníkovi (blízkou osobou je v danom prípade manžel). Úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa v tomto prípade zákon predpokladá a je na osobe dlžníkovi blízkej, aby preukázala opak, t.j. že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla aj pri náležitej starostlivosti poznať. V danom prípade odporca preukazoval, že úmysel dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nemohol aj pri náležitej starostlivosti poznať, nakoľko v čase, kedy uzatvárali dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov dlžník riadne plnil svoje záväzky voči veriteľovi a ako manželka nevedela a ani nemohla vedieť, že následne z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu dlžník svoje záväzky prestane plniť, avšak nie z vlastného pričinenia, ale z objektívnych dôvodov. Vzhľadom na skutočnosť, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo rozhodnutím súdu a bolo potrebné vyporiadať spoločný majetok, vykonala tento úkon s ohľadom na podnikateľské riziko dlžníka a v dobe odporovaného právneho úkonu objektívne vzaté nebol úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa a táto skutočnosť nepochybne vyplýva až z následného

oznámenia o ukončení a finančnom vysporiadaní zmluvy, ktorá bola vypovedaná až dňa 4.2.2011. Súd v danom prípade má zato, že boli naplnené podmienky ubránenia sa odporovacej žalobe vo vzťahu k odporcovi ako manželke, ktorá v dobe uzavretia odporovaného úkonu úmysel dlžníka ukrátiť týmto úkonom veriteľa nemohla poznať, nakoľko v čase uzavretia odporovaného úkonu veriteľ a ani dlžník nemal dlh. Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva týkajúca sa nehnuteľnosti predstavuje nadobúdaci titul a z tejto zmluvy vznikajú jej účastníkom práva a povinnosti k prechodu vlastníctva podľa nej ešte nedochádza, ten nastáva až vkladom vlastníckeho práva vykonaným na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení, teda ani v čase vkladového konania 21.9.2010 existencia vymáhateľnej pohľadávky medzi veriteľom a dlžníkom nebola. Súd preto dospel k záveru, že v konaní neboli preukázané podmienky pre ktoré možno úspešne odporovať právnomu úkonu stanovené v § 42a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a z uvedeného dôvodu návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že odporca si právo na náhradu trov konania neuplatnil.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie, v ktorom vytykal súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci a podrobne sa vyjadril k otázke vymáhateľnej pohľadávky, k úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa, ako i k otázke vedomosti odporkyne o úmysle dlžníka. V ďalšej časti odvolania sa zaoberá odvolateľ nesprávnymi skutkovými zisteniami, arbitrárnosťou rozsudku a napokon vytyka nevykonanie navrhovaného dôkazu na preukázanie vedomosti odporkyne o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa. V záverečnej časti odvolania navrhuje preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov konania alebo aby rozsudok zrušil v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovateľa odporkyňa uviedla, že konajúci súd v náležitom rozsahu zistil skutkový stav, ako aj správne právne posúdil vec a poukázala najmä na tú skutočnosť, že v konaní dostatočne preukázala, že k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a jeho následnému vyporiadaniu nedošlo v úmysle ukrátiť uspokojenie navrhovateľovej pohľadávky, ale z dôvodu ochrany žalovanej pred rizikami z podnikateľskej činnosti jej manžela. Týmto preukázala, že nebola splnená jedna z obligatórnych hmotnoprávných podmienok pre odporovateľnosť právneho úkonu zo strany navrhovateľa. Navrhovala rozsudok okresného súdu v odvolacom konaní potvrdiť.

Najvyšší súd SR vo svojom zrušujúcom uznesení (na ktoré bolo poukázané na začiatku tohto odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu) zo dňa 18.06.2015 sp. zn. 8 Cdo 357/2015 uviedol ako zrušujúci dôvod rozsudku odvolacieho súdu len tú skutočnosť, že k odvolaniu navrhovateľky podala odporkyňa písomné vyjadrenie doručené súdu prvého stupňa 14.05.2014. Spis bol následne predložený krajskému súdu ako odvolaciemu súdu bez toho, aby písomné vyjadrenie odporkyne bolo doručené navrhovateľke. Opomenutím doručenia tohto vyjadrenia podľa názoru najvyššieho súdu navrhovateľke došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces v súlade s článkom VI ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tým k odňatiu jej možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) O.s.p. V závere zrušujúceho uznesenia Najvyšší súd SR uviedol, že s ohľadom na právnu úpravu dovolacieho konania nemohol preskúmať rozhodnutia nižších stupňov vo vzťahu k námietkam z hľadiska správnosti ich právnych záverov. Jediným dôvodom, ako vyplýva zo zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR, pre zrušenie odvolacieho súdu bolo nedoručenie písomného vyjadrenia odporkyne (podaného k odvolaniu) navrhovateľke prvostupňovým, resp. odvolacím súdom. Z uvedeného dôvodu, akceptujúc právny názor Najvyššieho súdu SR, odvolací súd po vrátení veci z Najvyššieho súdu SR doručil rovnopis písomného vyjadrenia odporkyne, ktorá podala k odvolaniu navrhovateľky právnomu zástupcovi navrhovateľky (doklad o doručení - doručienka na č.l. 130 spisu).

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v dôsledku podaného odvolania prejednal vec v odvolacom konaní, a to zákonným postupom podľa § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania a po prejednaní veci odvolacím senátom a preskúmaní rozsudku prvostupňového súdu, potvrdil tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov prvostupňového rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu, preto vychádzajúc z citovaného ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku a dodáva len, že okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie zrozumiteľne a výstižne, aplikoval správne ustanovenia Občianskeho zákonníka, použil ich správny výklad v spojitosti so zisteným skutkovým stavom veci (§ 42a ods. 1,2,3 OZ). Okresný súd teda riadne odôvodnil svoje rozhodnutie v súvislosti so všetkými predpokladmi, ktoré sú potrebné pre úspešné odporovanie právneho úkonu dlžníka a ktoré rozoberá aj odvolateľ vo svojom odvolaní, či už ide o otázku vymáhateľnej pohľadávky, úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa alebo k vedomosti odporkyne o úmysle dlžníka. Odvolací súd zhodne so súdom prvostupňovým považuje za podstatnú skutočnosť, že v čase právoplatného zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov konania, ku ktorému došlo rozsudkom Okresného súdu v Žiline zo dňa 27.5.2010 č.k. 13C/71/2010-17 a nadobudol právoplatnosť 23.6.2010, neexistovala ešte vymáhateľná pohľadávka navrhovateľa ako veriteľa a vychádzajúc z tejto primárnej otázky, potom okresný súd dostatočne odôvodnil aj absenciu úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa, z čoho potom logicky vyplýva aj nevedomosť odporkyne o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa.

V odvolacom konaní odvolateľ úspešný nebol, odporkyňa však trov v odvolacom konaní nevznikli, resp. si náhradu trov odvolacieho konania kvalifikovaným spôsobom neuplatnil, a preto odvolací súd odporkyňu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, ktoré by jej inak náležali podľa § 142 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.